

ΕΝΑΣ «ΠΡΑΣΙΝΟΣ» ΦΑΚΕΛΟΣ ΚΑΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

"ΕΠΕΝΔΥΣΗ"
13-11-99

Ο πρωθυπουργός από του βήματος της Βουλής θα επιτεθεί οδομέτωνα στη Ν.Δ. και θα κατηγορήσει τον κ. Καραμανλή ότι «υιοθέτησε τον ανέκδοτο για τη διαφορά ως σημαία ευκαιρίας που θα τον βγάλει από τη ζοφερή εσωκομματική πραγματικότητα, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στην πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας».

Του **Γιάννη Αντύπα**

Ο κ. Σημίτης θα έχει στα χέρια του σειρά στοιχείων που συλλέγουν τρεις στενοί συνεργάτες του, ο υφυπουργός παρά τω πρωθυπουργώ Γιώργος Πασχαλίδης, ο γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου Σωκράτης Κοσμίδης και ο νομικός του σύμβουλος Γιώργος Παπαδημητρίου.

Η σύγκριση που θα επιχειρήσει ο πρωθυπουργός θα εστιαστεί στα μέτρα και την εφαρμογή τους για τη διαφάνεια και όχι στο συμπληρωματικό σκανδάλων.

Θα παρουσιάσει το νομοθετικό έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ με αφετηρία το νόμο 2286/1995 για τις προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων, ενώ θα καταλήξει δίνοντας έμφαση στους νόμους που ψηφίστηκαν φέτος και προβλέπουν τη

■ Τα μέτρα της κυβέρνησης έβαλαν τέλος στο καθεστώς της αδιαφάνειας και του ρουσφετιού

δυνατότητα του αρμόδιου κάθε φορά υπουργού να ζητεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο τον έλεγχο της νομιμότητας των συμβάσεων, αλλά και τον υποχρεωτικό έλεγχο των προμηθειών του Δημοσίου που υπερβαίνουν το ποσό των 500 εκατομμυρίων δραχμών και των εκτελέσεων δημόσιων έργων που υπερβαίνουν το 1 δισ. δρχ.

■ Διαιτερη αναφορά θα κάνει στο νόμο 2522/1997 που καθιερώνει πλήρη δικαστική προστασία στους ενδιαφερόμενους από τυχόν παραβάσεις των κανόνων διεξαγωγής των διαγωνισμών σε όλα τα στάδια, από την προκήρυξη ως τη σύμβαση. Θα επισημάνει επίσης και την υποχρέωση που ανέλαβε το κράτος να δημοσιεύει σε ειδικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως όλους τους διαγωνισμούς για έργα και προμήθειες.

Συνοδικά οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ανέλαβαν 7 νομοθετικές πρωτοβουλίες, έναντι 3 της Ν.Δ., με διατάξεις μάλιστα «πολύ ασθενέστερες» από αυτές των νόμων του ΠΑΣΟΚ. Χαρακτηριστικά θα αναφέρει ότι η Ν.Δ. καθιέρωσε

απλά το δυνατό έλεγχο της νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ενώ κατάργησε και την κεντρική εκτέλεση των προμηθειών, δίνοντας την ευθύνη υλοποίησης στους επιμέρους φορείς. Το προηγούμενο καθεστώς επανέφερε σε ισχύ το ΠΑΣΟΚ το 1995.

«Οι νόμοι έχουν νόημα όταν εφαρμόζονται», θα τονίσει ο κ. Σημίτης και θα αναφερθεί αναλυτικά στο έργο των διακομματικών επιτροπών από τότε που ανέλαβε καθήκοντα η παρούσα κυβέρνηση, το 1996. Συνοδικά συνεστήθησαν 10 διακομματικές επιτροπές στα υπουργεία Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Εμπορικής Ναυτιλίας, Εργασίας και Υγείας, που χειρίστηκαν προμήθειες ύψους 300 δισ. δρχ.

Ο κ. Σημίτης θα παρουσιάσει τον απολογισμό της κάθε επιτροπής, που θα περιλαμβάνει τον αριθμό συνεδριάσεων, τις γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το τμήμα και τον μειοδότη της σύμβασης, αλλά και τον αριθμό των ενστάσεων και των προσφυγών

στο Συμβούλιο της Επικρατείας που κατατέθηκαν για κάθε μία από αυτές.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο σε όλες τις περιπτώσεις αποφάνθηκε υπέρ της νομιμότητας των διαδικασιών, πλην μίας, για την οποία ματαιώθηκε ο διαγωνισμός και αποφασίσθηκε η επανάληψή του με τροποποίηση των τεχνικών προδιαγραφών. Από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ο πρωθυπουργός, προκύπτει ακόμη ότι απορρίφθηκαν και όλες οι προσφυγές, ενώ από τις 52 ενστάσεις μόλις μία έγινε δεκτή και τρεις εν μέρει δεκτές.

Ο κ. Σημίτης θα καταγγείλει την «προσχεδιασμένη και προσημαστική» αποχώρηση της Ν.Δ. και του ΔΗΚΚΙ από τις διακομματικές επιτροπές και θα διευκύνει το «μέτωπο της διαφάνειας», υπενθυμίζοντας ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ θέσπισαν -και στη συνέχεια διέυρυναν- το νομο 2190 (νόμος Πεπονής) για τις προσλήψεις στο Δημόσιο, τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες, βάζοντας τέλος στο καθεστώς της αδιαφάνειας και του ρουσφετιού. Θα αναφερθεί επίσης στις προσπάθειες κάθαρσης της ελληνικής αστυνομίας, στη σύσταση του ΣΔΟΕ και στη μηχανοργάνωση όλων των υπηρεσιών, ώστε να περιορίζονται οι πιθανότητες να υπεισέλθει ανθρώπινο χέρι, όσο βέβαια αυτό είναι δυνατό.

Οι μεγάλοι «βαρώνιοι» της Ιεραρχίας

Φιλίππων Προκόπιος

Ο «Ταύρος» της οικονομίας

Επειδή στο επίκεντρο των συζητήσεων βρίσκεται η είσοδος στην ΟΝΕ και η διαμόρφωση της τελικής πρότασης για το 3ο Κονσάκο Πλαίσιο Στήριξης θα ξεκινήσουμε με τον «Πλατανώνιο» της Συνόδου, τον «αύρο» της οικονομίας. Ο λόγος για τον Μητροπολίτη Φιλίππων Προκόπιο, στις πλάτες του οποίου έχει πέσει το βάρος της οικονομικής πολιτικής. Το έργο του είναι πραγματικά δύσκολο, καθώς καλείται υπό το βάρος των όσων διαδραματίστηκαν τα τελευταία χρόνια με την περίφημη υπόθεση των οικονομικών, να εκσυγχρονίσει τον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιών, να διασφαλίσει τη διαφάνεια και ταυτόχρονα να θέσει τις βάσεις για την αναπτυξιακή πορεία των εκκλησιαστικών έργων. Ήδη έχουν ξεκινήσει σε συνεργασία με τον υφυπουργό Οικονομικών κ. Ν.

Χριστοδουλάκη οι διαδικασίες για την αναμετάθεση ενός καιού θέματος, την αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας, ενώ αναμένεται (α) η διαμόρφωση του τελικού πακέτου των κονδυλίων που θα χορηγηθούν στην Εκκλησία από το 3ο ΚΠΣ.

Εκ των παλαιότερων Ιεραρχών, ο κ. Προκόπιος έχει στενή συνεργασία με τον Αρχιεπίσκοπο, του οποίου σπέρνει στην εκλογή του όταν διαπίστωσε ότι δεν είχε καμία τύχη η υποψηφιότητα του στενού συνεργάτη του την εποχή εκείνη στα οικονομικά Μητροπολιτικά Ιωαννίνων Θεόκλητου. Ωστόσο, γνωρίζοντας ότι η προσοχή είναι στραμμένη στο πρόσωπό του και τους κινδύνους που ελλοχεύουν από το άνοιγμα της Εκκλησίας δεν διστάζει να δηλώνει ευθέως ότι θα παραμείνει στην περίπτωση που διαπιστώσει ότι υπονομεύεται η προσπάθειά του. Πόσο μάλλον όταν γνωρίζει ότι ο «μήτα» της Συνόδου επί των οικονομικών είναι ο Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, ο οποίος επίσης δεν θα διστάσει να καταγγείλει οτιδήποτε «στραβό» διαπιστώσει.

Καλαβρύτων Αμβρόσιος

Ο «ΥΠΕΞ»

Την εκκλησιαστική «εξωτερική πολιτική» στο επίπεδο των διορθόδοξων και διακριστασικών σχέσεων καλείται να εκφράσει ο επί δεκαετίες φίλος του Αρχιεπισκόπου και μέλος της περίφημης τριόγκας, Μητροπολίτης Καλαβρύτων Αμβρόσιος. Το έργο του κ. Αμβρόσιου είναι επίσης εξαιρετικά δύσκολο, καθώς

λεπτούς χειρισμούς γνωρίζοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ορθοδοξία στο εσωτερικό της και τις εγνωσμένες διπλωματικές ικανότητες των εκπροσώπων των άλλων εκκλησιών, συμπεριλαμβανομένου του Οικουμενικού Πατριάρχειου. Ο κ. Αμβρόσιος είναι άριστος γνώστης σε ό,τι αφορά τακτικές και ελιγμούς, αλλά η εμπειρία του προέρχεται κυρίως από το ελλαδικό ευδοκίμοκρασικό γίγνεσθαι, το οποίο δεν έχει καμία σχέση με το πολύ υψηλότερων προδιαγραφών παινίδι που παίζεται στις διορθόδοξες συναντήσεις. Το ότι ουδέποτε διστάζει να διατυπώνει με σαφήνεια τις απόψεις του ακόμη και εάν θίγουν προσωπική του πρόσωπα, όπως ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος, οι «ατάκες» και οι «κορόνες» που κατά καιρούς εκστομίζει δεν αποκλείεται να δημιουργήσουν προβλήματα τόσο στον κ. Χριστόδουλο όσο και γενικότερα στην Ελλαδική Εκκλησία. Δεν αποκλείεται, ωστόσο, η πρόκληση της θέσης στην οποία έχει τοποθετηθεί να λειτουργήσει θετικά μεταμορφώνοντας τον μέχρι σήμερα γνωστό Μητροπολίτη Καλαβρύτων.

Δημητριάδος Ιγνάτιος

Ο υποψήφιος «Ρέππας»

Σε μέγαν ζήτηση για την Εκκλησία έχει εξελχθεί η επικοινωνιακή της πολιτική. Η δυναμική παρουσία του κ. Χριστόδουλου στο προσκήνιο της ελληνικής κοινωνίας έχει αλλάξει άρδην τα δεδομένα σε σχέση με τα όσα ίσχυαν την περίοδο της ποιμαντορίας Σεραφείμ. Δεν είναι τυχαίο ότι οικ αλήγοι είναι πλέον οι εμπλεκόμενοι, κληρικοί και λαϊκοί, μέσα από επιτροπές και υπηρεσίες που έχουν συγκροτηθεί. Το σίγηρ αυτή υπάρχει πρόβλημα με την εκπροσώπηση τόσο στο επίπεδο της Συνόδου μετά την ασθένεια του Μητροπολίτη Πειραιώς Καλλίνικου, όσο και στο επίπεδο της Αρχιεπισκοπής μετά την εκλογή του κ. Θεόκλητου στη Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Η επιλογή των δύο νέων εκπροσώπων εξελίσσεται σε πονοκέφαλο, καθώς λίγοι είναι εκείνοι οι οποίοι μπορούν να αντιμετωπίσουν επαρκώς τες δύο τύπου απαιτήσεις που έχει δημιουργήσει η μετασεραφειμική εποχή. Θα πρέπει να σημειωθεί δε ότι στην πράξη (οικ αλήγοι πλέον τα ζητήματα που ανακύπτουν καθημερινά) πολλές φορές το βάρος το επιφορμίζεται λανθασμένα ο εκπρόσωπος τύπου του Αρχιεπισκόπου και όχι της Συνόδου, ο οποίος συνήθως είναι διευτέρες. Η αποτυχημένη πρώτη εμφάνιση του αρχιγραμματέα της Συνόδου Δαναήλ, ο οποίος αντικαθιστώντας προσωρινά τον Πειραιώς δεν τα πήγε καλά με τους δημοσιογράφους, πιστοποιεί του λόγου το αληθές. Το ίδιο ισχύει και για την ατυχή δίλωση περί συγγνώμης του κ. Καλλίνικου με αφορμή την επίσκεψη του Πάπα, που προκάλεσε αρνητικά σχόλια στο εξωτερικό. Πάντως, λόγω της εμπειρίας του στα ΜΜΕ ο νυν Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνάτιος εξακολουθεί (βάζοντας υποθήκες βεβαίως και για το μέλλον του...) να αποτελεί (μαζί με κληρικούς και λαϊκούς που έχουν άμεση σχέση 'νέε το κώρο) έναν από τους άξονες πάνω στους οποίους διαμορφώνεται η επικοινωνιακή πολιτική. Δεν είναι λίγοι εκείνοι, εξάλλου, που υποστηρίζουν -ανεξάρτητα από την προβολή και τις επιμέρους επικρίσεις που ακούγονταν προς το πρόσωπό του- ότι ο κ. Ι. Χατζηφώτης σε αρκετές δύσκολες περιπτώσεις είχε ανταποκριθεί επιτυχώς στο ρόλο του.

Ο «Κοσμίδης» και

ο Τσουκάτος»

Σθέσι του «γραμμάτα του Υπουργικού Συμβουλίου» δεν μπορεί παρά δικαιωματικά να σνίκε στον εκ Βόλου προερχόμενο σενού συνεργάτη του κ. Χριστόδουλου, τον αρχιγραμματέα της Συνόδου Δαναήλ, το «μήτα» του Αρχιεπισκόπου στη Μονή Πετράκη. Στη θέση του «υφυπουργού» παρά τω πρωθυπουργώ» έχει τοποθετηθεί ο άλλος στενός συνεργάτης του κ. Χριστόδουλου, ο πρωτοσυγκελλεύων στην Αρχιεπισκοπή, π. Θωμάς

Συνοδινός. Ο τελευταίος αναλαμβάνει πολλές φορές να παίζει και το ρόλο «Τσουκάτου», ρόλο που διεκδικεί επίσης ένας από τους πιο ικανούς, στενούς, αλλά και αφανείς, όπως φημολογείται συνεργάτες του Αρχιεπισκόπου, ο αρχιμανδριτής Ιερόθεος Αργύρης.

Ο «Εσωτερικάν», ο «Δικαιοσύνης» και

ο « Δημοσίας Τάξεως»

Από τους παλαιότερους Ιεράρχες, ο πρώτος τη τάξει Μεσοπνίας Χρυσόστομος και ο Μητροπολίτης Πατρών Νικόδημος έχουν αναλάβει τα «υπουργεία» Εσωτερικών και «Δικαιοσύνης». Ο πρώτος έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στις εσωτερικές υποθέσεις της Εκκλησίας, ενώ ο δεύτερος ασχολείται με τα δογματικά και νομοκανονικά ζητήματα. Ως «υπουργό Δημοσίας Τάξης» θα χαρακτηρίζουμε τον Μητροπολίτη Σάμου Ευσεβίο (που περιλαμβάνεται μαζί με τον Δημητριάδος Ιγνάσιο στη δεύτερη, μετά τους κ. Χριστόδουλο, Καλλίνικο και Αμβρόσιο, γενιά της περίφημης αδελφότητας της «Χρυσοπηγής»), λόγω και του ότι υπηρετώσε σχεδόν για δύο δεκαετίες ως ιεροκήρυκας στη θρησκευτική υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας. Κοπάζοντας από διαφορετική σκοπιά το ίδιο «υπουργείο», στην ηγεσία βρίσκεται επίσης ο Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος, γνωστός για τ δυναμικές του παρεμβάσεις γύρω από τ Συνθήκη Σένγκεν και το 666 σας νέες τ τύπτες. Όσο για το καινού ζήτημα των αιρέσεων, το οποίο εντάσσεται στις «αρμοδιότητες» του «υπουργείου», μετά την εκδήμια του μακαπύ πατρός Αντώνιου Αλεβιζόπουλου έντονη δραστηριότητα αναπτύσσει ο πρωτοπρεσβύτερος Κυριακός Τσουρός. Λόγω της θπείας εξάλλου στο Πολεμικό Ναυτικό και στο Πετιάγωνο και τς σχέσεις του

Ο Μεσοπνίας Χρυσόστομος.

Ο Χίου Διονύσιος.

με το κώρο «υπουργός Αμυνας» χαρακτηρίζεται ο Μητροπολίτης Χίου Διονύσιος. Τον ευαίσθητο κώρο της νεολαίας, ο οποίος έχει αναβθμιστεί μετά τς γνωστές δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου, καλείται να καλύψει ο Μητροπολίτης Ναυπιάκου Ιερόθεος. Τέλος, λόγω των ετακτων και δύσκολων αποστολών -από τη συμφιλώση των Ιεραρχών μέχρι την επί τω ΜΜΕ εκπροσώπηση- που κατά καιρούς αναλαμβάνει να φέρει σε πέρας, «υπουργός άνευ χαρισφυλακίου» χαρακτηρίζεται ο Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως Ανθίμος.

ΕΠΕΝΔΥΣΗ 11
13-11-99